

Jeg skal til Slutning kun rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Minister vil sikkert erindre, at der i September Maa- ned i Fjor blev afgivet en Betænkning angaaende Lovforslaget om Afløsning af visse Grundbyrder. Der var i de 3 Partier indenfor det Udvalg, som udarbejdede denne Betænkning, fuldstændig Enighed om, at det egentlig kun var en ganske enkelt Side af den Sag, vi havde fremme, nemlig Arvefæstespørgsmaalet, der gjorde, at Loven fik den Form, den fik. Vi stod i den Situation, at Loven burde gennemføres af Hensyn til Arvefæsterne, men ellers havde disse 3 Partier, altsaa alle Partier med Undtagelse af det konservative Folkeparti, det principielle Ønske, at vi kunde have faaet alle Grundbyrder afløst og sat en Stopper for, at flere af den Art Byrder blev indført i de kommende Tider, og vi havde Landbrugsministerens Tilsagn om, at han var villig til at medvirke til Gennemførelsen af en dertil sigtende Lov. Dette gav sig Udtryk i Betænkningen, hvor de 3 Partier skrev, at naar de indstillede Lovforslaget under den Form, som det der fik, skete det i den sikre Forventning, at Landbrugsministeren i den nærmeste Fremtid vilde forelægge et Lovforslag som det, vi havde talt om. Jeg har senere — for Resten ganske kort efter, at Betænkningen var afgivet — spurgt Landbrugsministeren, om han tænkte videre paa den Sag, og Svaret lød ikke meget opmuntrende. Men jeg har ikke meget at sige til det, for der var gaaet en meget kort Tid. Jeg gentager nu mit Spørgsmaal, om den højtærede Landbrugsminister har tænkt paa at indfri det Løfte, han faktisk har afgivet overfor de 3 Partier i Udvalget. Der var nemlig hos mig og sikkert hos alle Medlemmer af disse 3 Partier i Udvalget et virkeligt Ønske om, at vi maatte faa en Lov, hvorved vi fik alle disse gamle Grundbyrder afløst. Jeg stiller ikke noget som helst Krav om, at Staten skal bringe Ofre, det være sig store eller smaa, for at faa gennemført Afløsningen. Det er ikke det, det drejer sig om for mig. Det drejer sig for mig om at faa Grunden rensat for disse gamle Afgifter; lad dem, der bærer dem, saa

eventuelt selv afløse dem; om det skal vi ikke komme i Strid, om der skal ydes lidt Tilskud eller ikke. Det er ikke det, det drejer sig om. Men det staar for mig som et Spørgsmaal af stor principiel Betydning, at vi faar alle disse gamle Grundbyrder bort, og i alt Fald vil jeg sige, at hvis man tænker paa, hvad man vel gør, at komme med en forøget Afgift af den rene Jordværdi, saa vilde jeg betragte det som en Uting, om man kom med en saadan Afgift og samtidig lod disse Brokker og Stumper ligge paa de Ejendomme, som har dem, thi det vil stride i allerhøjeste Grad mod Princippet: lige Skat paa lige Jord. Jeg vil altsaa spørge den højtærede Landbrugsminister, om et Forslag af den Art i en ikke fjern Fremtid vil kunne ventes. Det er for mig en ikke uvæsentlig Sag at faa dette Ønske opfyldt, og jeg antager, at man fra de tre Partiers Side ikke vilde have sat Navn under denne Anmodning i Betænkningen, hvis man ikke fra deres Side havde næret det samme Ønske, og hvis det ikke havde været deres virkelige Ønske, at det skulde opfyldes.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921.

Mødet hævet Kl. 10³⁰.